

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesv Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

Guilielmus Alanus n. 17

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

*Societas
nata ad
Ecclesia
bonum: &
vtilis con-
tra hereti-
cos.*

*Polonia
Regnum
Societati
aperitur.*

*Honorifica
Alani lite-
ra ad Eue-
rardum
Gener.*

*Societas
lustissimus
grex.*

AB EODEM: *Qui etiam aliquando asseruit, Societatem ad Ecclesiam bonum natam esse, vtilemque Regno Poloniae in haereses fore. Ita in Synopsi Soc. lib. 3. cap. 4. fol. 161. Et (vt refer- tur Par. 2. Hist. Soc. lib. 8. nu. 114.) Idem Cardinalis Hosius Tridentino in Diocesim suam Vermiensem reuersus locupletissimos quosque, ac Senatores ante alios rerum nouarum cupidos deprehendit, contra- que Religionem Catholicam multa aperte, multa occulte molientes. Quare quod diu cogitauerat minime prolatandum ratus, aduocare Praesidium ex hac Cohorte statim decreuit. Cuius industria Poloniae Regnum Societati ceptum est aperiri.*

17. A GVILIELMO ALANO, *Cuius honorificae pro Socie- tate extant literae ab Euerardo Generali postulantes, vt Collegij An- glicani Duacensis curam suscipiat. Etli (inquit) calamus meus apud te iam diu cessauit; tamen animus meus, & corda meo- rum apud communem Dominum, pro te, lectissimoq; grege tuo non silent vnquam. Cum enim in his diurni exilij, & dif- ficillimorum temporum continuis calamitatibus omnibus facti sumus per Christum debitores; vestrae tamen sanctae Societatis in nostros homines merita, ceterorum Officijs vni- uersis antiquiora, gratiora, ac sane salutariora semper extite- runt. Meministi etenim, colendissime vir, nisi forsitan (quod facile crediderim) alijs a te tuisque praestiti beneficij Chri- stianè obliuisceris: alioquin in Belgio tum degens, & exules Anglos summopere complectens meminisse posses, (& Ego lubens sane recordor) iam tum ab initio desolationis nostrae, plerosque ab illa perditione ereptos, vel ad Sacrum Ordinem vestrum receptos, vel Ecclesiae Matri vestrorum studio, ac opera restitutos: vel sequentibus deinde annis Louanij pri- mum, tum Duaci, tandem etiam Romae consilio, charitate, consolatione, auctoritateque in primis vestra fuisse seruatos. Vt de hoc quantulumq; agri Dominici relicto semine post Deum, ac sanctissimum Patrem Gregorium, eiusque summos ministros, vobis patria nostra, si quam vnquam habituri su- mus, primas gratias debere videatur. Inter cetera tamen re- centif-*

centissimum est illud, & planè singulare, priora omnia beneficia vestra complectens, quod ad nostrorum istic studiorum institutionem non ita pridem ex Societate, alioquin varijs charitatis muneribus occupatissima, homines commodissimos concesseritis. De quo cum multa mihi domum ad me nuper rediens, Gregorius Martinus meus iucunde narrauit, plurimaque lætè ac libenter ex Vrbe Reuerendus Dominus Archidiaconus Audoënus, & ij ipsi, ad quos hæc felicitas maxime pertinet, sæpe ad me scribant. Ego qui nihil in orbe illorum iuuenum salute, & sancta educatione charius habeam, intimum de Reuerendissimæ Paternitatis tuæ beneficio ipsis præstito, animi mei gaudium celare non potui. Equidem mi Pater quoad in hoc sæculari, quo viuimus statu fieri potuit, & licuit, dedi operam semper, vt nostri non alijs, quam vestris studijs, institutis, moribus, quibus nihil est hodie, vel ad doctrinam expeditius, vel ad veritatem sincerius, vel quod maximè nunc requirimus ad zelum lucrandarum animarum accommodatius, præcipuè imbuerentur. Et illi ipsi nescio qua animi inductione, sed diuinitus, vt interpretor, indita longè libentissimè vestra vbique, & gymnasia conlectati sunt, & mores imitati. Ad quam rem non quantum optamus, sed quantum consequi tum potuimus, vicina nobis sæpe Collegia vestra commoditatem præbuerunt. Sed nunc cum id sit à Deo nobis per suam Sanctitatem tributum, vt in illo Ecclesiæ, ac orbis principe loco, Collegium habeamus, & per tuam pietatem porro concessum, vt id hætenus vestrorum opera, atque prudentia gubernetur, & instituatur; omnia sanè mihi meisque in Christo donata sunt. Neque aliud desideramus, quàm vt eius istic, nostrique hïc Collegij, totiusque gentis nostræ causa, sua gratia, & auctoritate apud sanctissimum Dominum nostrum continuò fiat commendatior: atque vt hoc tuum etiam, Patrumque beneficium diuturnum esse velis: vt velis autem (mi Domine colendissime) Alanus omnibus vitæ suæ Officijs filius, & famulus tuus, tuo-

K

ramque

Varijs charitatis muneribus occupatissima.

Ad doctrinam expeditior, & ad animarum zelum accommodatior.

Commoda ex Collegijs.

Expetit Alanus vt Societas Collegij Anglicani curam suscipiat.

*Socij apud
Indos oues
Christo
colligunt.*

*Vrria ad
Collegij
curam sus-
cipiendam
moriuas.*

rumque sincerus amator per Christum rogat, vel Respublica potius, ac patria nostra rogat: illiusque charitatis, & sollicitudinis, quam in omnes gentes Christianas, ac barbaras gentes, partem aliquam simplex postulat. Nec repellas iustissima petentes, Pater; & qui per tuos apud extremos Indos, oues Christo colligis: perditam ouem Britannicam nobiscum querere, ne dedigneris. Si onus est; Christi onus est: qui & auget vires, vt possitis, & charitatem vt velitis ferre. Et quidquid sit, omnium nostrorum, qui vbique gentium sunt, exulum precibus, operis, oblationibus tolerabilius fiet. Quo loco nunc Orbis Christianus (sapientissime vir) sit, & quanto pere nitendum sit, ne impiorum hominum conspiratione, & scelerata diligentia, fides, & religio prorsus pereant, nemo te melius videt, aut magis curat. Nec sunt multi, cum armis & potentia iam pridem aduersarij propter peccata nostra superiores esse videantur, qui non iam labentibus, sed ruentibus rebus, ita vt vos, succurrere velint, aut possint. Habetis nunc optimas, aut maximas rei bene gerendæ occasiones. Talem Pontificem, qualem fortassis sequentia tempora non dabunt, diuinitus certe his Ecclesiæ calamitatibus concessum nobis: & ita rebus humanis, his maximè institutis Seminarijs consulentem; vt nesciam, an vlla alia æquè expedita ratione religioni succurri queat. Sub tali Patre, & Pastore vobis, mihi, omnibusque zelum Dei habentibus, niti, laborare, instare, vrgere, facere, pati, mori pro communi fide periuicundum esse debet. Sed indignitas horum temporum, gentisque meæ, longa, & coacta calamitas, ac meorum amor effecerunt, vt maximarum occupationum tuarum oblitus tam multa non necessaria Tuæ R^{mæ}. Paternitati dixerim, cum sciam tuam pietatem hæc omnia videre, & multo plura facere, quam ego desiderare, aut postulare ausim. Christus ergo IESVS Tuam R^{mam}. Paternitatem diutissimè Ecclesiæ, suis, nostrisque seruet incolumem, ac dignetur nostram paruitatem suorum sanctissimis Sacrificijs commendare, inprimisque R^{mum}. Patrem Domi-

Dominum Oliuerium à me multum salutare. Rhemis septimo Kalendas Nouembris 1578. Additissimus seruus Guilielmus Alanus. *Hucusque præcipua nobilitatis Anglicana, sapientia, ac virtutis vir admirandus. Par. 4. Hist. Soc. lib. 7. nu. 19. Et postea lib. 8. num. 87. additur, Quod cum Romæ esset idem Alanus Pontifici Catholicorum Anglorum vota exposuit, quàm auide cuncti aliquos è Societate Sacerdotes expeterent. Ipsos esse, qui suorum Anglorum Duaci, ac Romæ Magistri, atq; institutores fuissent. Ergo si tantum afferrent solatij atque emolumentij, quos instituerant; liceret ipsos intueri Magistros, & audire, quorum etiam regendis, consilioque iuuandis, ipsis Seminario- rum Sacerdotibus, valitura esset auctoritas. Adire Indiam Patres, ac profiteri suæ vocationis esse inferre Christi cultum in omnes terras, ac restituere inter Hæreticos. Cur ergo præ- termitterent Angliam, vbi amplissima esset parata messis. Quam Orationem cum probasset vehementer Gregorius, agi cum Euerardo iussit.*

Societas ab Anglis ex- petita.

Eius voca- tio inferre Dei cultum in omnes terras.

AB EODEM: *Contra nefarium Edictum Elisabethæ Angliæ Regiæ, & in nostrorum commendationem asserente: Patiuntur (inquit) odia, & Hæreticorum indignationes, quod D. Hieronymus loco summæ gloriæ ducebat. Nam sancti illi viri, qui à Deo olim ad congregandum cum Hæreticis excitati fuerant, tam hostibus odio erant, quàm isti modo à Deo ad Lutheri, Caluini, & reliquarum pestium ruinas reparandum ad nos missi. Ita ille Cap. 6. apud Paul. Leonard. Apolog. pro scient. Med. Par. 2. n. 83. Et postea Ibid. Par. 3. nu. 54. Idem Alanus addit. Horum Virorum Ordo quidem, & ratio viuendi noua est, sed fides, & doctrina eadem plane, quam Patres antiqui, & Ecclesia vniuersa habuit semper, & colit modo. Hæc ille in doctrinæ Iesuitarum commendationem.*

In filijs patitur Hæretico- rum odia.

Eius ratio viuendi noua, sed doctrina veterum Patrum.

18. A CÆSARE BARONIO in Annot. ad Martyrol. Rom. 29. Decemb. fol. 619. *Vbi postquam de S. Thoma Cantuariensi disse- ruit Cardinalis doctissimus, hæc pro Societatis gloria, eiusque Marty- rum triumphis mire suppeditauit. Videre meruit (inquit) sæculum nostrum*

Societas Martyribus coronata.